

Kontinualni lokacijski modeli

Jelena Panić 748/15

Vidosava Antonović 819/15

O modelima

- Matematički modeli teorije lokacije daju nam odgovore na neka od sledećih pitanja : Koliko novih objekata treba otvoriti? Gde će oni biti locirani? Kog kapaciteta? Itd.
- Matematički modeli lokacije najčešće se dele na diskretne, kontinualne i mrežne.

Klasifikacija lokacijskih problema I modela

Prema :

- Topografiji : *kontinulani*, *diskretni* i *mrežni*
- Obliku funkcije cilja : *Min-Sum* i *Min-Max*
- Prema broju objekata koje treba otvoriti : *endogeni* – broj unapred poznat i *egzogeni* – ovaj broj je nepoznat i dobija se kao rezultat optimizacije

Takodje mogu biti : statistički i dinamički, jednokriterijumski i višekriterijumski, jednorobni i višerobni, stohastički i deterministički idt.

Kontinualni lokacijski modeli

- Kontinualni lokacijski modeli su modeli kod kojih se nepoznate nalaze u kontinualnom prostoru
- Koristimo ih kada se objekti mogu locirati u ravni $\mathbb{R}^2$ ili u prostoru $\mathbb{R}^3$
- Polje promenljivih je kontinuum, odnosno dopustivi skup ima beskonačno mnogo tačaka

Lokacija jednog objekta (Veberov model)

- Treba izabrati tačku u ravni kojom se dostiže minimum ili maksimum nekog kriterijuma, gde je polje mogućih rešenja beskonačno
- Veberov problem se formuliše na sledeći način : dato je m tačaka u ravni $A_1, A_2, \dots, A_m$ i m skalara (težina) koji su dodeljeni svakoj tački $W_1, W_2, \dots, W_m$. Naći tačku X za koju je suma težinskih rastojanja do datih tačaka minimalna.
- Primer : Robna kuća

Matematički model Veberovog problema

$$(\min) f_w(x) = \sum_{i=1}^m w_i \cdot d(x, a_i),$$

gde su

$x = (x_1, x_2)$ - koordinate nepoznate lokacije;

m - broj fiksnih (postojećih) lokacija ili korisnika,

$d(x, a_i)$ - rastojanje i -tog korisnika do nepoznate lokacije,

n_i - broj elemenata i -tog korisnika,

r_i - jedinična cena prevoza i -tog korisnika,

$w_i = n_i r_i$ - težinski koeficijenti pridodeljeni i -tom korisniku,

$a_i = (a_1^{(i)}, a_2^{(i)})$ - koordinate (lokacije) i -tog korisnika,

f_w - funkcija cilja Veberovog problema.

Načini merenja rastojanja

- Za merenje rastojanja koristimo dve metrike, to su **Euklidova** i **Pravougaona metrika**

1. Euklidova metrika

Ako x i z pripadaju R^n , tada je njihovo Euklidovo rastojanje dato sa

$$d(x, z) = \sqrt{\sum_{j=1}^n (x_j - z_j)^2} = \|x - z\|_2$$

Funkcija cilja sada ima oblik :

$$(\min) f_w(x) = \sum_{i=1}^m w_i d(x, a_i) = \sum_{i=1}^m w_i \left(\sum_{j=1}^n (x_j - a_j^{(i)})^2 \right)^{1/2}$$

- Funkcija $f_w(x)$ je **konveksna** i **nije glatka** (parcijalni izvodi su prekidne funkcije)

-
- Prvi korak rešavanja problema Euklidovom merom rastojanja jeste provera da li je optimalna lokacija u nekoj od fiksnih tačaka, ako nije primenjuje se neka od metoda bezuslovne minimizacije koje ne zahtevaju glatkost.
 - Medjutim, funkcija $f_w(x)$ se može transformisati u glatku funkciju korišćenjem **hiperbolijske aproksimacije** :

$$d^H(x, z) = \sqrt{(x_1 - z_1)^2 + (x_2 - z_2)^2 + \varepsilon} \text{ gde je } \varepsilon \text{ proizvoljan mali broj.}$$

- Ali u ovom slučaju dodatni problem je numerička nestabilnost – vrednost funkcije cilja reformisanog modela može biti veoma blizu originalnog zadatka, dok njihova rešenja tj. koordinate mogu biti znatno različite.
- Drugi način nalaženja rešenja je u numeričkom rešavanju sistema nelinearnih jednačina

$$\frac{\partial f}{\partial x_j} = \sum_{i=1}^m \frac{w_i \cdot (x_j - a_j^i)}{d(x, a_i)} = 0,$$

odakle dobijamo sledeći izraz :

$$x_j = \frac{\sum_{i=1}^m \frac{a_j^{(i)} \cdot w_i}{d(x, a_i)}}{\sum_{i=1}^m \frac{w_i}{d(x, a_i)}}$$

* Ova metoda je iterativna.

2. Pravougaona metrika

U gradskim uslovim, direktno rastojanje izmedju novih i postojećih tačaka određeno Euklidovom metrikom, često je nerealno. Zbog toga se u Teoriji lokacije koriste i modeli sa pravougaonom metrikom.

- U ovom slučaju rastojanje određujemo sa $d_i(x) = \sum_{j=1}^n |x_j - a_j^{(i)}|$, $i = 1, \dots, m$.
tada funkcija cilja ima oblik :

$$\begin{aligned} f_w(x) &= \sum_{i=1}^m w_i \cdot (|x_1 - a_1^{(i)}| + |x_2 - a_2^{(i)}|) = \\ &= \sum_{i=1}^m w_i |x_1 - a_1^{(i)}| + \sum_{i=1}^m w_i |x_2 - a_2^{(i)}| = \\ &= f_{w1}(x) + f_{w2}(x) \end{aligned}$$

- Na ovaj način se problem svodi na dve minimizacije po jednoj promenljivoj tj. rešavamo dva nezavisna zadatka sa po jednom promenljivom. Prvo se rešava problem za jednu koordinatu (min) $f_1(x_1)$ odakle se dobija $\mathbf{X}_1^*$, a zatim za drugu (min) $f_2(x_2)$ odakle dobijamo $\mathbf{X}_2^*$.
- Tačka $\mathbf{X}^*=(x_1^*,x_2^*)$ predstavlja rešenje polaznog Veberovog problema.
- Algoritam :

Ako su zadate tačke $A_i=(a_1^i,a_2^i)$ i težinski koeficijenti tih tačaka W_i , $i=1,..,m$ algoritam za određivanje j -te koordinate je:

1. Sortirati koordinate tačaka A_i , $i= 1, ..m$ u neopadajući niz. Dalje se pretpostavlja da indeks (i) raste po sortiranom redosledu: $a_j^1 \leq a_j^2 \leq ... \leq a_j^m$.

Moguća su dva slučaja :

I. Ako za neko k koje pripada skupu $\{1,2,...,m\}$ važi $\sum_{i=1}^m w_i < \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m w_i < \sum_{i=1}^k w_i$ pri čemu za $k=1$

leva strana nejednakosti jednaka 0, tada je tražena j -ta koordinata $x_j^* = a_j^k$

II. Ako za neko k koje pripada skupu $\{1,2,...,m\}$ važi $\frac{1}{2} \sum_{i=1}^m w_i = \sum_{i=1}^k w_i$ tada je rešenje višestruko, tj. tražena koordinata x_j^* može da ima bilo koju vrednost iz intervala $[a_j^k, a_j^{k+1}]$.

Primenjujući ovaj algoritam za $j=1$, a zatim za $j=2$ dobijaju se obe koordinate tačke $\mathbf{X}^*$

Vajsfeldov algoritam za rešavanje Veberovog problema

1. Izračunati medjusobna rastojanja izmedju svih m tačaka :

$$d(A_r, A_l) = \sqrt{(a_1^r - a_1^l)^2 + (a_2^r - a_2^l)^2}, \forall r, l \in \{1, \dots, m\}$$

2. Proveriti da li za neku tačku r koja pripada skupu $\{1, \dots, m\}$ važi :

$$c_r = \sqrt{\left(\sum_{\substack{i=1 \\ i \neq r}}^m \frac{w_i(a_1^r - a_1^i)}{d(A_r, A_i)} \right)^2 + \left(\sum_{\substack{i=1 \\ i \neq r}}^m \frac{w_i(a_2^r - a_2^i)}{d(A_r, A_i)} \right)^2} \leq w_r$$

Ako je ovaj uslov ispunjen za neko r onda je **KRAJ**. Rešenje se nalazi u tački A_r .

U suprotnom, ići na naredni korak.

3. Stavimo da je $k=0$ i odredimo početno rešenje $\mathbf{X}^0 = (\mathbf{x}_1^0, \mathbf{x}_2^0)$ po formuli :

$$x_j^0 = \frac{\sum_{i=1}^m w_i a_{ij}}{\sum_{i=1}^m w_i}, j = 1, 2$$

4. Izračunati rastojanja izmedju $\mathbf{X}^k = (x_1^k, x_2^k)$ i zadatih tačaka :

$$d(\mathbf{X}^k, A_i) = \sqrt{(x_1^k - a_{1i})^2 + (x_2^k - a_{2i})^2}, \forall i \in \{1, \dots, m\}$$

5. Zatim računamo po iterativnoj formuli :

$$x_j^{k+1} = \frac{\sum_{i=1}^m \frac{w_i a_{ij}}{d(\mathbf{X}^k, A_i)}}{\sum_{i=1}^m \frac{w_i}{d(\mathbf{X}^k, A_i)}}, j = 1, 2$$

6. Ako je $|\mathbf{x}_j^{k+1} - \mathbf{x}_j^k| < \epsilon$ za svako j koje pripada skupu $\{1, 2\}$ onda je **KRAJ**.

$\mathbf{X}^{k+1}$ se usvaja kao “dovoljno dobro” rešenje. U suprotnom, staviti $k = k+1$ i ići na 4. korak

- Lokacija jednog objekta – prošireni modeli

- Raulsov problem
-

- Lokacija više objekata

- Lokacijsko – alokacijski problem

Lokacija jednog objekta – prošireni modeli

- 1) Lokacijska ograničenja
- 2) Nelinearna zavisnost funkcije cilja od rastojanja
- 3) Lokacija neželjenih objekata
- *Raulsov problem, Min-max kriterijum
 - Veber – Raulsov problem

Lokacijska ograničenja

- lokacije u kojima se ne može graditi novi objekt
- skup dopustivih lokacija – **D**
- tada prošireni model ima oblik:

$$\min fw(\mathbf{x}) = \sum w_i d(\mathbf{x}, a_i)$$

Korak 1. Naći bezuslovni minimum zadatka (1) i obeležiti ga sa $\mathbf{x}$;

Korak 2. Proveriti da li je tačka $\mathbf{x}$ – dopustiva, **ako jeste, kraj**;

Korak 3. Uvodi se **koncept vidljivosti**, tj. nalazi se podskup dopustivog skupa koji je vidljiv iz $\mathbf{x}$.

Korak 4. $\mathbf{x}^*$ je najbliža sa $\mathbf{x}$, a pripada podskupu određenom u Koraku 3 (tj. $\mathbf{x}^*$ je najbliža dopustiva, a vidljiva iz $\mathbf{x}$).

Nelinearna zavisnost funkcije cilja od rastojanja

- iako je funkcija od x nelinearna, u proširenom modelu je zavisnost funkcije od rastojanja linearna

- ako je $y_i = d_i(x)$, tada je funkcija cilja linearna po y :

$$f(y) = \sum_{i=1}^m w_i y_i$$

- primer: ako uvodimo u model fiksne troškove transporta

- Algoritam 4.

- Korak 1: rešiti $\sum_{i=1}^m (k_i + w_i d_i(x))$ (sa ili bez lokacijskih ograničenja) Vajsfelodovom metodom;

- Korak 2: uporediti x sa a_i , $i = 1, \dots, m$ i naći najmanju vrednost tj.

$$x^* = \arg \min \{f(x^*), f(a_1), \dots, f(a_m)\}.$$

primer: minimalno vreme dolaska hitnih službi opada sa povećanjem rastojanja

Veliki kvadrat – mali kvadrat

- metoda za rešavanje

Korak 1: Izabrati početnu tačku $x_0 = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m a_i$ koja pripada konveksnom omotaču (KO) i naći $\bar{f} = f(x_0)$

Korak 2: Podeliti konveksni omotač KO $(a_1, \dots, a_m)$ na zone (kvadrate) i naći donju granicu svake od zona, tj. $\underline{f}_j = \sum_{i=1}^m c_i[d_i(Z_j)]$ gde je dijametar $d_i(Z_j) = (\min) d(a_i, Z_j)$ - najkraće rastojanje između a_i i zone Z_j .

Korak 3: Eliminirati sve zone Z_j za koje važi $\underline{f}_j > \bar{f}$

Korak 4: ako je dijametar ne eliminisanih zona manji od proizvoljno malog broja ϵ , **kraj**.

Korak 5: izračunati vrednosti f u proizvoljnim tačkama ne eliminisanih zona (na primer u centru) i onu gde je f najmanja označiti sa $\bar{f}$. Podeliti preostalu oblast na još manje zone tj. **preći na korak 2**.

Lokacija neželjenih objekata (anti Weber)

- udaljeno od mesta gde ljudi žive ali dovoljno blizu zbog cene transporta

- oblik funkcije cilja je: $(\min) f_D = \sum_{i=1}^m (D_i[d_i(x)], x \in S$ gde su

S – skup dozvoljenih lokacija;

x – nepoznata lokacija;

D_i - opadajuća, i neprekidna nelinearna funkcija od rastojanja;

- traži se dakle lokacija neželjenog objekta, tako da ukupna "šteta" $f(x)$ u odnosu na postojeće objekte) bude minimalna

Raulsov problem, Min-Max kriterijum

- za razliku od Vebera ne zapostavlja izolovane korisnike usluga
- ravnomeno tretiranje naseljenih i nenaseljenih mesta
- umesto Min-Sum, predložen je Min-Max kriterijum po kome se minimizira težinsko rastojanje između novog i postojećih objekata

$$(\min)f_R(x) = \max w_i d_i(x)$$

- ukoliko su težinski koeficijenti jednaki 1 : $(\min)f_R(x) = \max d_i(x)$

Rešavanje Raulsovog problema (Elzing, Heran)

- Korak 1: Konstruisati konveksni omotač H , skupa tačaka $A = \{a_i, i = 1, \dots, m\}$
- Korak 2: Izabrati bilo koja dva temena iz skupa A , i obeležiti ih sa a i b .
- Korak 3: Tačke a i b određuju prečnik kruga. Ako sve tačke iz A pripadaju krugu, tj. $H \subset K\left(\frac{a+b}{2}, \frac{a+b}{2}\right)$, tada je $x^* = \frac{a+b}{2}$, **kraj**; ako nije izabrati bilo koju tačku $c \in A$ van kruga K
- Korak 4: ako je trougao abc pravougli ili tupougli, obeležiti temena najveće stranice sa a i b pa preći na **Korak 2**; ako je trougao oštrogli, opisati krug (centar x) oko trougla abc ; ako sve tačke $a_1, \dots, a_m$ pripadaju krugu (lopti), tada je $x^* = x$ i **kraj**;
- Korak 5: izabrati tačku a van kruga, a sa b označiti tačku trougla najdalju od a . Povuci pravu $\overline{ob}$ i sa c označiti tačku trougla sa druge strane prave od a , pa preći na **Korak 3**.

Veber – Raulsov problem

- Dvokriterijumski zadatak gde je $f = (f_w, f_r)$
- Sledeći algoritam koristi specifičnosti ova dva lokacijska zadatka:
- Korak 1: Rešiti Veberov problem $f_w(x)$; obeležiti sa x' optimalno rešenje;
- Korak 2: Izračunati $f_r(x')$; obeležiti sa f' dobijenu vrednost;
- Korak 3: $f' = f' - h$, gde je h - korak, fiksni mali broj;
- Korak 4: Umanjiti proporcionalno sa h u odnosu na f' sve $d_i(x)$ i obeležiti ih sa $r_i(x)$, tj.
$$r_i(x) = d_i(x') \frac{f' - h}{f'}$$
- Korak 5: Opisati krugove sa centrima u a_i i poluprečnicima $r_i(K_i(a_i, r_i))$.
- Korak 6: Ako je presek krugova prazan skup x' je Pareto optimalno rešenje i **kraj**. U suprotnom rešiti Veberov problem sa lokacijskim ograničenjima koja su predstavljena kao presek krugova, obeležiti dobijeno rešenje sa x' pa preći na **korak 2**.

Lokacija više objekata

- Češće u praksi – određivanje više novih objekata istovremeno
- Kod lokacije više objekata pojavljuju se sledeća pitanja:

 - koji je optimalni broj novih objekata?
 - koji korisnici su usluženi od kog snabdevača (alokacijske promenljive y_{ij})
 - koja je uloga interakcije između snabdevača (novih objekata)?
- Razlikujemo - one kod kojih postoji interakcija između novih lokacija
i one kod kojih međusobna veza ne postoji.

Lokacija više objekata

- Min-Sum (Veberov problem lokacije više objekata)
- Min-Max lokacijski problem sa više novih objekata
- Lokacija p neželjenih objekata
 - Max-min-min (p -Disprezioni problem)
 - Pakovanje krugova u krug
 - Max-sum-sum (p -odbrambenih problem)

Min-Sum (Veberov) problem lokacije više objekata

- Ovaj problem formulisao je Miehle 1958:

$$(\min) f_M(x) = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^q w_{ij} d_i(x_j) + \sum_{j=1}^{q-1} \sum_{k=j+1}^q v_{jk} d(x_j, x_k)$$

m - broj fiksnih (postojećih) objekata,

q - broj novih objekata,

$x = (x_1, x_2, \dots, x_q)$ - nepoznate lokacije novih objekata

$x_j = (x_1^{(j)}, x_2^{(j)})$ - $j = 1, \dots, q$, koordinate nepoznatih objekata,

v_{jk} , $j, k = 1, \dots, q$ - mera interakcije između novih objekata j i k (odnosno cena), gde je $v_{jk} = v_{kj}$,

w_{ij} - cena jediničnog transporta od korisnika i do nove lokacije j ,

$d_i(x_j) = d(x_j, a_i)$ - rastojanje između korisnika i i j -te nove tačke,

$a_i = (a_1^{(i)}, a_2^{(i)})$ - koordinate i -tog korisnika.

Lokacija p neželjenih objekata

- Klasa modela neželjenih novih objekata, sa ciljem da ti novi objekti budu što je moguće dalji jedni od drugih
- Ne figurišu postojeći objekti
- Max-min-min (p -disperzioni problem)
- Max-sum-sum (p -odbrambeni problem)

Max-min-min(p-disperzioni problem)

- Zadatak pakovanja krugova jednakih poluprečnika u kvadrat
- Max r
- pri ograničenjima
- $d(x_i, x_j) \geq r$, za svaki $i, j=1, \dots, p$ $i \neq j$
- $x_i \in S$

Pakovanje krugova u krug

- Reformulacioni spust

Korak 1. Konstruisati namanje dve nelinearno povezane formulacije problema;

Korak 2. Izabrati početno rešenje Z ;

Korak 3. Ponavljati sledeće korake po svim definisanim formulacijama:

- (a) naći stracionarnu tačku Z' primenom neke NP metode, čije je početno rešenje Z ;
- (b) ako je Z' bolje od Z , tada je $Z = Z'$; vratiti se na korak 3, tj. na prvu formulaciju;

Lokacijsko – alokacijski problem

- U praksi je češće da su w i v nepoznate
-

- Pojednostavljeni model
- Više izvorni Veberov problem

- Obllik modela

- Pri ograničenjima
- $$\begin{aligned} & (\min) f_{LA}(x, y) \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^p y_{ij} w_i d_i(x_j) \\ & \sum_{j=1}^p y_{ij} = 1 \quad i=1, \dots, m \\ & 0 \leq y_{ij} \leq 1 \quad i=1, \dots, m \quad j=1, \dots, p \end{aligned}$$

Lokacijsko – alokacijski problem

- Alternativna heuristika Cooper
- p-Median heuristika
- Meta-heurističke metode
- LA model ograničenih kapaciteta
- Model sa konstantnim fiksnim troškovima (FT)
- Model lančanog snabdevanja (Supply chain management)